

Ἀκολουθία Ἱερομάρτυρος ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

Ψαλλομένη τῇ 10^ῃ Δεκεμβρίου

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.
ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πεπαιδευμένον εἰς γνῶσιν, σοφῶς τὴν θύραθεν, στερρόν
τροπαιοφόρον, ἀθλητὴν τοῦ Ὑψίστου, Μηνᾶ Καλλικελάδου
συναθλητῶν, ὑπ' αὐτοῦ τὸν γνωρίσαντα, τὸν Ποιητὴν πάσης
κτίσεως καὶ Θεόν, Ἑρμογένη νῦν τιμήσωμεν.

Ἀλεξανδρείας τὴν χθόνα κατεπορφύρωσας, αἱμάτων σου
τοῖς ὄμβροις, δι' ἀγάπην Κυρίου, Ἑρμόγενης Εὐγράφου τοῦ
θαυμαστοῦ, καὶ Μηνᾶ τοῦ ἀλκίφρονος, Καλλικελάδου τοῦ
θείου συναθλητά, καὶ τῆς δόξης ἰσοστάσιε.

Τῆς σωφροσύνης τὸ κέρας καὶ ἀγαθότητος, τὴν τηλαυγῆ
λυχνίαν, Ἀθηνῶν θεῖον γόνον, καὶ γέρας Ἐκκλησίας
περικλεές, Ἑρμογένη τιμήσωμεν, καὶ τὰς τιμίας βασάνους διὰ
Χριστόν, τὰς αὐτοῦ νῦν μεγαλύνωμεν.

Τὸν ὑπομείναντα πόνους στερρόας ἀθλήσεως, καὶ
παρρησία κλήσιν, τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀγίαν, κηρύξαντα οἱ δῆμοι
τῶν εὐσεβῶν, Ἑρμογένη τιμήσωμεν, σὺν τῷ Μηνᾶ πρὸς
εὐσέβειαν οὐ ἰσχύς, τῆς ψυχῆς αὐτὸν προσείλκυσε.

Δόξα. ᾠχος β'.

Τὸν ἐξ Ἀθηνῶν ὀρμώμενον Ἀλεξανδρείας ἑπαρχον,
εἰδῶλων τὸν πρὶν ὑπέρμαχον καὶ εἶτα καθαιρέτην, Ἑρμογένη
τὸν καλλίνικον Μάρτυρα, ὕμνοις τιμήσωμεν· ὁμόζηλος γὰρ

γενόμενος τῶν παθημάτων, τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κακοπαθήσαντος
Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, σὺν αὐτῷ ἐν δόμοις οὐρανίοις
ἤξιώθη Ἀγγέλοις συναγάλλεσθαι· Χριστὸν οὖν τὸν
Στεφοδότην θεώμενος καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύων καὶ
συναγαλλόμενος ἐκτενῶς πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν στεφόντων
αὐτὸν ὕμνων τοῖς ἄνθεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα. ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε χοροὶ πιστῶν, τὴν μνήμην Ἑρμογένους, τοῦ ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ, ἀθλήσαντος γενναίως, λαμπρῶς
ἐγκωμιάσωμεν.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Βλάστημα ἐκλεκτόν, τῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἴον, Χριστοῦ τῆς
Ἐκκλησίας, μυρίπνοον ἐκθύμως, νῦν Ἑρμογένη μέλψωμεν.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν Κύριος.

Ἦθησας εὐσθενῶς, σὺν τῷ Καλλικελάδῳ, Μηνᾶ τῷ
Ἀθηναίῳ, καὶ τῷ Εὐγράφῳ Μάρτυρι, Ἑρμόγενης ὡς ἄυλος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Χαῖρε Τριάς σεπτῆ, ἡ δοξασθεῖσα πόνοις, τοῦ Σοῦ
στερρόυ ὀπλίτου, ἐνδόξου Ἑρμογένους, πανευλαβῶς
κραυγάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κλέος τῶν ἀθλητῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε, καὶ σέμνωμα
Μαρτύρων, τῶν ἐν σταδίῳ Τόκον, μεγαλυνάντων θεῖόν Σου.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α'. Τὸν
συνάναρχον Λόγον.

Γεραρὸν Ἑρμογένη ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἀριστέα
σταδίου, σὺν τῷ Εὐγράφῳ λαμπρῶς, καὶ Μηνᾶ
Καλλικελάδῳ, πορφυρώσαντα τὴν Ἀλεξάνδρειαν ῥοαῖς τῶν

αϊμάτων δεϋτε νϋν, χορεΐαι φιλομαρτύρων, αϋτοϋ λιτὰς τὰς
ἀόκνους πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αἰτούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν τὸ Μακάριος ἀνὴρ· εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐρμोगένη τὸν πάνσοφον, ἀθλητὴν ὄνπερ εἴλκυσε, πρὸς Χριστοῦ τὴν πίστιν Μηνᾶς ὁ ἔνδοξος, ὁ θεαυγῆς Καλλικέλαδος, καὶ οὗ ἠκολούθησε, τρίβῳ τῆ μαρτυρικῆ, γεγηθότες ὑμνήσωμεν ἀνακράζοντες· χαῖρε στυλε στερῶν τῆς Ἐκκλησίας, χαῖρε πρόβωλε ἀνδρείας, καὶ ἀριστείας ἐκτύπωμα.

Μαξιμῖνον κατήσχυνας, σὲ τὸν δείξαντα ἔξαρχον, τῆς Ἀλεξανδρείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, ἵνα σκορπίσης καὶ σέβοντας, στηρίξης τὰ εἶδωλα, καλλινίκων ἀθλητῶν, ὠραιότης Ἐρμόγενες· ὄθεν ἅπαντες, εὐσεβείας ὡς σάλπιγγα τιμῶμεν, καὶ ψαλτήριον σὲ τόλμης, καὶ εὐψυχίας καλλίχορδον.

Ἀθηνῶν τὸ περιδοξον, καὶ πανεύοισμον βλάστημα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολύχουν ἄσταχυν, τὸ ἐξανθῆσαν τιμήσωμεν, ἀνδρείας χρηστότητος, καὶ εὐψύχου ἀγωγῆς, ἐν σταδίῳ κραυγάζοντες· Μάρτυς ἄριστε, σὺν Μηνᾶ τῷ σεπτῷ Καλλικελάδῳ, καὶ Εὐγράφῳ ὁ ἀθλήσας, στεφάνους δόξης ἀπειλήφας.

Τὴν καλὴν σου ἀλλοίωσιν, καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐν σοὶ οἰκοῦσαν, σοφὲ Ἐρμόγενες, ἰδόντες οἱ παριστάμενοι, Ἐπίσκοποι ἄριστε, τρεῖς καὶ δέκα ἀληθῶς, ἐν ἀγῶσι τοῖς θείοις σου προεχείρισαν, σὲ Χριστοῦ ἀρχιθύτην Ἐκκλησίας, τὸν ἐχέφρονα καὶ πρᾶον, καὶ ταπεινὸν καὶ στερῶψυχον.

Μίαν ποίμνην ἀπήλαυσας, ὅλην τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἧς Ποιμὴν ὑπηρχε μόνον ὁ Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐρμόγενες, ἀρχιερώσυνῆς σου, τὰς ὀλίγας, ἀθλητά, ἐν οἷς πάντας

ἐδίδασκες θεοσέβειαν, σωφροσύνην πραότητα ἀγάπην, ταπεινοφροσύνην ἄκραν, ἀγνείαν καὶ χρηστοθήθειαν.

Θησαυρὸν ὡς πολυόλβον, τὸ σὸν πάντιμον σκῆνωμα, πλεῦσαν ἐφ' ὑδάτων εἰς Βασιλεύουσαν, ξένως παρέλαβεν ἄλκιμε, ὁ θεῖος Ἑρμόγενες, Πατριάρχης σὺν χορῶ, εὐσεβῶν φέγγος ἄρρητον, ἀθλοφόρητε, Μάρτυς πίστεως περιηυγασμένον, καὶ ὑπὸ δυάδος θείων, Ἀγγέλων συνοδευόμενον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν φωτοειδῆ καὶ παμφαέστατον ἀθλητῶν ἀστέρα, τὸν κήρυκα τῆς εὐσεβείας καὶ ἱερομύστην τῆς χάριτος, Ἑρμογένην τὸν ἀλκίφρονα συνδραμόντες φιλομάρτυρες, μαρτυρικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν κράζοντες· χαίροις ὁ τῶν Ἀθηνῶν πυρσός, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας φάρος αἰείφωτος· χαίροις Μηναῖ τῶν ἄθλων ὁμότροπε, καὶ κλεινοῦ Εὐγράφου τῆς παρρησίας ὁμόζηλε· χαίροις τῶν ἀριστέων σταδίου κοσμιότης, καὶ Ἱεραρχῶν θεοφρόνων σεμνολόγημα· καὶ νῦν χαρᾶς μετέχων τῆς αἰδίου, καὶ κληρονόμος ὑπάρχων τῆς τῶν οὐρανῶν Βασιλείας, δυσώπει Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν πίστει, τὴν ἱεράν καὶ χαρμόσυνον ἐκτελούντων μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου...

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 43, 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητε,

καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σὼζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3, 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιοῦντες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν.

Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιπὴν. Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ Ἀλεξανδρείας ἡ πόλις, καὶ πᾶσα φιλομαρτύρων ἡ ὁμήγουρις, τιμῶντες τὴν μνήμην, τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἱεράρχου Ἑρμογένους· οὗτος γὰρ τῆς εὐσεβείας ἐκφαίνων τὰς χάριτας, καὶ Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου τῶν ἄθλων πέλων ὁμόζηλος, εἰδωλολατρῶν καθεῖλεν ὄφρῦν τὴν ἐπηρμένην, τῇ συμμαχίᾳ τοῦ ἀναπληροῦντος τὰς ἀσθενείας, Παναγίου Πνεύματος· καὶ νῦν Χριστῷ παριστάμενος, μὴ παύσῃ ἐφορῶν καὶ σκέπων, τοὺς εὐφημοῦντας τοὺς ἄθλους σου, καὶ γεραίροντας τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἦχος β΄.

Μαρτυρικὴν ἐπιδειξάμενος ἀνδρείαν ἄρρητον, εἰδωλικὴν ἐξεφαύλισας μανίαν, ἐξ ἧς θεία χάριτι ἀπηλευθερώθης, Ἑρμόγενες θεομακάριστε· σὺ γὰρ θαυμάσας Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου παρῆρσιαν, εἰδώλων πλάνης διέλυσας ζόφωσιν, καὶ πρὸς φῶς τῆς εὐσεβείας ἐχώρησας· εὐθαρσῶς οὖν ἀθλήσας, καὶ ὑπομείνας πολυώδυνα βάσανα, συμμετοχὸς χαρᾶς τοῦ Κυρίου γέγονας, καὶ πρεσβευτῆς πρὸς Αὐτὸν ἡμῶν θερμότατος.

Ἦχος γ΄.

Τῆ σῆ ἄνωθεν δοθείση σοφία καὶ ψυχῆς στερόρῳτητι κατηγωνίσω, τοὺς εἰδωλόφρονας Ἑρμόγενες μεγάλαθλε· πειθόμενος γὰρ Καλλικελάδου τοῖς ῥήμασι, καὶ τὴν αὐτοῦ θαυμάζων παρῤῥησίαν, ἀνευδότη φρονήσει προσεχώρησας πρὸς τὸ μαρτύριον· ὅθεν πάντες ἀγαλλιώμενοι τῆ σῆ εὐψυχία, καὶ προβάλλοντές σε μεσίτην ἡμῶν πρὸς Κύριον, τὰς πρὸς Αὐτὸν πρεσβείας σου ἐκδεχόμεθα.

Ἦχος δ΄.

Πεπαρῤῥησιασμένη ὁμολογία καὶ ἀθλητικῶ παραστήματι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ὁμολογήσας, καταφρονήσας ὡς λίθους τὰ ἄψυχα εἰδῶλα, Ἱερομάρτυς Ἑρμόγενες παναοίδιμε· ὅθεν ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὡς δοξασθεὶς τῆ ἀηττήτῳ ἀθλήσει σου, περιφανῶς σε ἐδόξασε, καὶ ταχινὸν ἡμῶν προστάτην σὲ ἀνέδειξε.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν σὺν Μηνᾶ τῶ Καλλικελάδῳ καὶ Εὐγράφῳ ἀθλήσαντα, μαρτυρικοῖς ἐπαίνοις καταστέψωμεν, Ἑρμογένῃ τὸν ἔνδοξον Ἱερομάρτυρα· εὐσεβείας γὰρ οὗτος τὸ κράτος ἐμεγάλυνε, καὶ ἀσεβείας ἐθριάμβευσε τὸ φρύαγμα· καὶ νῦν διαδήματι νίκης ἐστεμμένος, ἀπαύστως Χριστῶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε...

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις Καλλικελάδου Μηνᾶ, καὶ τοῦ Εὐγράφου τοῦ ἐνδόξου συνόμιλε, ὁμότροπε τῶν ἀγώνων, καὶ τῆς χαρᾶς οὐρανῶν, σύσκηνε στερόρφρον ἱερόαθλε, τρισμάκαρ Ἑρμόγενες, ὁ σκεδάσας τὴν ζόφωσιν, χάριτι θεία τῶν εἰδώλων καὶ πάμφωτον, ἦμαρ ἅπασιν, ἀνατείλας τῆς πίστεως, τοῦ Φωτοδότου Κτίσαντος, Οὗ κλήσιν τὴν πάνσεπτον, καθωμολόγησας χαίρων, ἐν τῶ σταδίῳ πρὸ βήματος, στυγνοῦ Μαξιμίνου, τοῦ πικρῶς κολάσαντός σε, καὶ θανατώσαντος.

Στ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, Ἀθίδος γόνε καὶ περίδοξον βλάστημα, Μαρτύρων Ἀλεξανδρείας, ἡ ἱερὰ καλλονή, καὶ εἰδωλοφρόνων ἡ καταπτῶσις, Ἐρμόγενες ἄλκιμε, Ἱεράρχα θειότατε, Καλλικελάδου, τοῦ Μηνᾶ ὁ τὰ σκάμματα, καὶ στερότητα, τῆς ψυχῆς μιμησάμενος· νίκης γὰρ χρυσοστόλιστον, δρεψάμενος στέφανον, παρὰ Κυρίου ἀξίως, τὰ γέρα νέμοντος ἅπασιν, ἀπογεγραμμένων, ἐν Ἐδέμ συνηριθμήθης, χοροῖς θεσπέσιε.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις Ἱερομάρτυς σεπτέ, Ἀλεξανδρείας πρὶν τῆς πόλεως ἔπαρχος, εἰδώλων ὡς ὑπηρέτης, καὶ εἶτα θεῖος αὐτῆς, Ἱεράρχης μάκαρ ἐνθεώτατος, ὡς Κτίστου ἀκόλουθος, καὶ διδάσκαλος πάνσοφος, τῆς εὐσεβείας, ἀθλοφόρε Ἐρμόγενες, ὁ κατώδυνον, ὑπομείνας ὡς ἄσαρκος, βάσανον· ὄθεν μνήμην σου, τὴν θείαν καὶ πάντιμον, ἐν ψυχικῇ εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες σήμερον, ἐκθύμως βοῶμεν· χαῖρε Μάρτυς τροπαιοῦχε, Χριστοῦ τῆς πίστεως.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ΄.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ᾄσμα ἄσωμεν μελίρρυτον, τῷ στερότῳ Χριστοῦ ἀθλοφόρῳ, Ἐρμογένει τῷ ἀλκίφρονι· μαρτυρικῶς γὰρ ἀγωνισάμενος, καὶ τρόπους Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου μιμησάμενος, εὐθαρσῶς ὁμολόγησε τοῦ Κυρίου τὸ ὄνομα· καὶ νῦν ἀγαλλιάσεως ἀπολαύων ἀδιαλείπτου, σὺν τοῖς αὐτοῦ συνάθλοις καὶ δήμοις Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη...

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γεραρὸν Ἐρμογένη ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἀριστεὰ σταδίου, σὺν τῷ Εὐγράφῳ λαμπρῶς, καὶ Μηνᾶ

Καλλικελάδω, πορφυρώσαντα τὴν Ἀλεξάνδρειαν ῥοαῖς τῶν αἱμάτων δεῦτε νῦν, χορεῖαι φιλομαρτύρων, αὐτοῦ λιτὰς τὰς ἀόκνους πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αἰτούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ὡς μέγας ἀριστεύς, τοῦ σταδίου καὶ Μάρτυς, ἀήττητος Χριστοῦ, ἠκολούθησας χαίρων, Μηνᾶ θείοις βήμασι, καρτερόφρον Ἐρμόγενες, καὶ κατήσχυνας, εἰδώλων πλάνης τοὺς λάτρας· ὄθεν μνήμην σου, τὴν φωτοφόρον τιμῶντες, σὲ πίστει γεραίρομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέπλασας ἡμῶν, τὴν μερόπειον φύσιν, κυήσασα Χριστόν, ἐν ἰσχυΐ δυνάστην, εἰς τέλος συντρίψαντα καὶ ἀνθρώποις βραβεύσαντα, ἀπολύτρωσιν, Θεογεννήτορ Παρθένε, θεοκόσμητε, ναὲ καὶ μέλαθρον θεῖον, Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασάνους ὑπέμεινας, ὀδυνηρὰς ἀθλητὰ, ὡς ἄσαρκος ἄριστε, Ἀρχιερέων εἰκῶν, εὐψύχων Ἐρμόγενες· ὄθεν σὴν θεῖαν μνήμην, ἐορτάζοντες πόθῳ, κρᾶζομεν· καλλιμάρτυς, στυλε Ἀλεξανδρείας, φωτόλαμπρε τὸν ζόφον ἡμῶν, δίωξον θλίψεων.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἔμψυχος θάλαμος, ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄγαν πολῦτιμος, ἐν ἧ Ἀυτοῦ τὰ σεπτὰ, καὶ ξένα μυστήρια, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐκτετέλεσται τρόπῳ, ὄντως ἀκαταπλήκτῳ, ἀνυμνεῖσθω ἐκθύμῳ, ἡ μόνη Βασιλῖς τοῦ παντός, καὶ Ἀειπάρθενος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Μηνᾶ ὁμότροπος, ἐν τοῖς παλαίσμασι, λαμπρὰ ἐνστάσει σου, ὤφθης Ἐρμόγενες, εἰδώλων πλάνης τῶν λατρῶν ὁ ἄριστος καθαιρέτης· Ὅθεν πάντες σέβοντες, σὴν τιμίαν ἐνάθλησιν, κρᾶζομεν· μέγалаθλε στεφηφόρε ἰκέτευε, Χριστόν ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων μνήμην τὴν ἀεισέβαστόν σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου, ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος, τοῦ θεοῦ Τόκου σου, ἀγνή Παρθένε Μαριὰμ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως, καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον. *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε΄ 17-ιστ 2):
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν... (ζήτησι ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγ. Γεωργίου).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄. Στ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Σήμερον ὁ Ἱερομάρτυς Ἑρμογένης, τῶν Ἀθηνῶν τὸ περίβλεπτον καύχημα, ἐν σταδίῳ ἐχθρὸν εἰδωλόφρονα ἐθριάμβευσε, καὶ τὸν διὰ ξίφους φρικτὸν ἐδέξατο θάνατον· Ἄγγελοι ἐν πόλῳ δόξης τοὺς ἄθλους αὐτοῦ ὑμνοῦσι, καὶ φιλομάρτυρες ἐν γῆ τὰς χεῖρας ἐν εὐφροσύνῃ κροτοῦσι, μεγαλοφώνως κράζοντες· Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε πρέσβευε δεόμεθα, σωθῆναι τὰ ψυχὰς τῶν στεφόντων σὲ ἄσμασι.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἑρμογένους αἶνος, τοῦ ἀθλητοῦ Κυρίου. Χ.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἑρμόγενες ἔνδοξε, Μεγαλομάρτυς πολυάθλε, Χριστοῦ ὁ τὸ ὄνομα ὁμολογήσας τρανώς, καὶ τὸ φρύαγμα, πατήσας Μαξιμίνου, τὸ ἄνομον ἄθλων σου, πόνοις δεδόξασαι.

Ἐρανίσιν αἰμάτων σου, σεπτῶν Ἑρμόγενες ἔχρωσας, καλλίνικε ἔπαρχε, Ἀλεξανδρείας ὁδοῦς, ἧς ὁμήγουριν, κατηύφρανας σὼ σθένει, χριστώνυμον πάνσοφε, Μάρτυς μέγалаθλε.

Μηνᾶ ἠκολούθησας, Καλλικελάδου τοῖς βήμασιν, ὄν πρότερον ἔκρινας διὰ τὴν πίστιν Χριστοῦ, καὶ ὑπέβαλλες, εἰς πόνους μαρτυρίου, ὡς ἄρχων σεβόμενος, λίθους Ἑρμόγενες.

Θεοτοκίον.

Οὐράνωσον φρόνημα, Θεογεννήτρια Δέσποινα, τῶν μακαριζόντων Σε εἰς τοὺς αἰῶνας λαμπρῶς, ταῖς δεήσεσι, τοῦ θεοῦ Ἑρμογένους, τοῦ ἄθλοισ δοξάσαντος, Τόκον τὸν θεῖόν Σου.

Ἦδὴ γ'. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Γαλήνης τὸν αἴπιον, δυσώπει ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων ἔκτενῶς, Ἑρμόγενες τοὺς ἄθλους σου, οὐς στερρόψυχως ἠνεγκας, διὰ τὴν παναμώμητον, πίστιν Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος.

Ἐπάρχου Ἀλεξανδρείας θῶκον, λαβὼν ἐβασάνισας Μηνᾶν, τὸν θεῖον Καλλικελάδον, κηρύττοντα εὐσέβειαν, Ἑρμόγενες, οὗ δύναμιν, ψυχῆς καὶ τόλμην ἐζήλωσας.

Νοήσας ἀπάτην τῶν εἰδώλων, ὡς ὄντως ἐχέφρων καὶ σοφός, τὴν πίστιν ὠμολόγησας, Ἑρμόγενες τοῦ Κτίσαντος, καὶ στάδιον εἰσέδραμες, θεοπρεπῶς τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἦδήγει βροτοὺς πρὸς σωτηρίαν, ἰθύντειρα ὥσπερ ἀπλανῆς, τοὺς ἀνυμνολογούντας Σε, Κυρία Μητροπάρθενε, καὶ πόθῳ καταφεύγοντας, τῇ ἀκλινεῖ ἀντιλήψει Σου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἱερόαθλε Μεγαλομάρτυς, τῶν ἀγώνων σου τὰς ἀριστείας, μεγαλύνοντες πιστῶς ἀνακράζομεν· Ἀλεξανδρείας φανὲ καὶ ὁμότροπε, Καλλικελάδου Μηνᾶ τοῦ παμμάκαρος,

καταξίωσον, ἡμᾶς τῆς χαρᾶς τῆς κρείττονος, Ἑρμόγενες τοὺς μέλποντας τοὺς ἄθλους σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀσώματον, σωματωθέντα, μόνον Κύριον, ἐκ Σοῦ ἀφράστως, δίχα Πάναγνε τροπῆς καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν πόθῳ μεγαλυνόντων Σε, τῶν λυτρωθέντων κυήσει τῇ θείᾳ Σου, τῆς Προμήτορος ἀρᾶς καὶ θανάτου Δέσποινα, ἀλήκτου δυσωποῦμέν Σε ἀείποτε.

Ῥοδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἕμνωδαίαις στέφομέν σε, τὸν γενναίου φρονήματος ὄντα πεπλησμένον, καὶ ὀδύνας καθυπομείναντα, πικρὰς βασάνων Ἑρμόγενες τρισόλβιε, καὶ ἀποτμησίν τῆς κεφαλῆς τῆς τιμίας σου.

Σωφροσύνης ὑψηγῆτορ καὶ ἀγνείας διδάσκαλε, τιμαλφῆ σου πάντα πένησι διένειμας πρώταθλε, σταδίου μάκαρ Ἑρμόγενες, καὶ ἔχρωσας, σοῦ τοῖς αἵμασι, στολὴν ἀρχιερώσυνής σου.

Ἀθλοφόρε καρτερόφρον ἠκολούθησας βήμασι, τοῦ Καλλικελάδου ἐν σταδίῳ Μάρτυς Ἑρμόγενες, καὶ τοὺς Ἀγγέλους κατεῖδες θεραπεύοντα, σοῦ τὰ τραύματα, καὶ τὰς οὐλὰς τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰθυόν με πρὸς λειμῶνας αἰδίου τερπνότητος, Κεχαριτωμένη, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑμνούντα Σε, καὶ τοὺς σεπτοὺς Ἑρμογένους πόνους μέλποντα, δι' εὐσέβειαν, καὶ δόξαν Τόκου τοῦ θείου Σου.

Ῥοδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νικήσας τὰ εἶδωλα, τὸν σέβοντα ἀθλήσει σου, πλάνον Μαξιμίνον καλλιμάρτυς, ἐδέξω στέφος ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Χριστοῦ, Ἑρμόγενες καὶ σὺν τῷ Μηνᾶ, καὶ Εὐγράφῳ ἔτυχες, εὐφροσύνης ἀτέρμονος.

Ὁμότροπος πέφηνας, ἐνστάσει στερόψυχῳ σου, ἐν ἀγῶσι τοῦ Καλλικελάδου, ἐλκύσαντός σε πρὸς πίστιν τοῦ Λυτρωτοῦ, Ἑρμόγενες· ἔνθεν καὶ αὐτοῦ δόξης ἰσοστάσιος, ἐν Ἐδὲμ κήποις γέγονας.

Σὲ κλέος ὡς πίστεως, καὶ Ἀθλητῶν ἀκρώρειαν, πόθῳ μεγαλύνομεν οἱ δῆμοι τῶν χριστωνύμων, περικλεῆς ἀθλητά, Ἑρμόγενες κλησιν τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁμολογήσαντα ἀπποήτῳ φρονήματι.

Θεοτοκίον.

Τρυφῆς ἀπολαύσεως, τῆς αἰωνίου πρόξενος, πέλεις εὐσεβῶν Θεογεννητορ· διό Σε πάντες, οἱ ἐν τοῦ βίου δεινοῖς, στενάζοντες σπεύδομεν ταῖς Σαῖς, ἱκεσίαις Δέσποινα, πρὸς Ὅν ξένως ἐκύησας.

Ἦδὴ στ´. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὁ τοῦ Μηνᾶ ἰσοστάσιος, τῆς δόξης καὶ τῶν πόνων ἐφάμιλλος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ Ἑρμογένης ὁ ἄριστος, τῶν τῆς Ἀλεξανδρείας, Μαρτύρων καύχημα.

Ἀπὸ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ῥωννύμενος Ἑρμόγενες ἔνδοξε, γενναίως ἤνεγκας, μελῶν σου τμησιν ὡς ἄσαρκος, καὶ αἵματός σου Μάρτυς, τιμίου ἔκχυσιν.

Ἀθῆναι νῦν ἐπαγάλλονται, σπαργάνοις σου τοῖς θείοις Ἑρμόγενες, καὶ Ἀλεξάνδρεια, τῆ σῆ ἀνδρεία καὶ ἄθλοισ σου, δι' ὧν τὴν πίστιν Μάρτυς, Χριστοῦ ἐτράνωσας.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ ναὸς ἀχειρότευκτος, ὑπάρχουσα Παρθένε θεόνομφε, ναοὺς σεμνότητος, τοὺς Σοὺς οἰκέτας ἀνάδειξον, ἀεὶ δοξολογοῦντας τὸν θεῖον Τόκον Σου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν παρῤῥησίᾳ Ἰησοῦν ὁμολογήσαντα, καὶ τοῦ Μηνᾶ μαρτυρικοῖς ἀκολουθήσαντα, ἐν Ἀλεξάνδρεια τρίβοις ἀξιόχρεως, ἀγαθὸν σεμνὸν ἐχέφρονα καὶ εὐψυχον, ἀθλητὴν

τῆς εὐσεβείας ἀνυμνήσωμεν, πόθῳ κράζοντες· Χαίροις
Μάρτυς Ἑρμόγενες.

Ὁ Οἶκος.

Ἄριστος ἀθλοφόρος, εὐσεβείας κοσμήτωρ, Ἑρμόγενες
καὶ κῆρυξ ἐδείχθης, Ἀθηνῶν γόνε περικλεές, καὶ
Ἀλεξανδρείας ἱερὸν καύχημα· διό σε μακαρίζοντες, πιστῶς
σοι ἐκβοῶμεν πάντες·

Χαῖρε, σεπτὸς ἀριστείας πύργος·
χαῖρε, λαμπρὸς Ἐκκλησίας φάρος.
Χαῖρε, Ἀθηνῶν ἱερὸν σεμνολόγημα·
χαῖρε, εὐσθενῶν ἀθλοφόρων ὑπόδειγμα.
Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ Μηνᾶ ἐν τοῖς δεινοῖς·
χαῖρε, ὅτι χάριν εἵληφας θεραπεύειν ἀσθενεῖς.
Χαῖρε, ὁ τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην πατήσας·
χαῖρε, ὁ τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς ἀγλαΐσας.
Χαῖρε, κρατῆρ ἀρίστης ἀθλήσεως·
χαῖρε, φωστήρ λαμπρὸς γενναιότητος.
Χαῖρε, Χριστοῦ ὁ εὐφράνας χορείας·
χαῖρε, ἐχθροῦ ὁ πατήσας παγίδας·
Χαίροις, Μάρτυς Ἑρμόγενες.

Συναξάριον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου
Μεγαλομάρτυρος Ἑρμογένους τοῦ
Ἀθηναίου, τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καρτερῶς,
σὺν Μηνᾶ τῷ Καλλικελάδῳ, καὶ Εὐγράφῳ
ἐναθλήσαντος.**

Στίχοι·

*Μηνᾶ Μάρτυρος ἀκολουθήσας τρίβοις
σὺν αὐτῷ, Ἑρμόγενες, ἤθησας χαίρων.
Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, κᾶν κελαδεῖν οὐκ ἔχη,
Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.
Τὴν δυσσέβειαν ἐκπτύσας Ἑρμογένης,
ὑπήρξε Μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.
Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὐγράφε, τρώσεις φέρων,*

ὁξύς Θεοῦ κάλαμος ὠφθῆς εὖ γράφων.

Εὐκέλαδος δεκάτη Μηνᾶς ξίφει αὐχένα δῶκεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῆς σῆς ψυχῆς στερόροτι, σοφὲ Ἑρμόγενες, τὴν φλόγα ἦν ὁ Μηνᾶς, σοὶ ἤναψεν ἔφερες, ὡς θεῖον τρόπαιον, καὶ κατηύγασας, Ἀλεξανδρείας ποιμνιον, δι' αὐτῆς Ἱερομάρτυς.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παρακλήτου δύναμις, ἐπισκιάζουσά σε, Ἱεράρχα σεπτέ, Μαρτύρων ἀνέδειξε γενναίων ἔκτυπον, καὶ ὑπόδειγμα, περίλαμπρον Ἑρμόγενες, ἀθλητῶν καρτεροψύχων.

Τεῖχος ἄρρηκτον, σοφίας καὶ συνέσεως, ταχὺ κατέλιπες, εἰδώλων τῶν μιαρῶν, τὴν πλάνην ὡς δύναμιν, ψυχῆς ἐώρακας, τοῦ θεόφρονος, Μηνᾶ οὗ ἠκολούθησας, ταῖς ὁδοῖς ἐν τοῖς βασάνοις.

Θεοτοκίον.

Ὅλβον ἔνθεον, πλουτοῦμεν τὰς πρεσβείας Σου, Θεογεννήτρια, πρὸς τὸν σεπτὸν Σου Υἱόν, Ὅν πίστει δοξάζοντες, Σὲ μεγαλύνομεν, ὡς διάσωσμα, πιστῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐξ ἀρᾶς τῶν Προπατόρων.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὅφαλον ἐχθρόν ᾧ ὑπηρέτεις, κατέβαλες ἀλλοιώσει τῆ ἀγία σου, ἀθλητὰ Ἑρμόγενες, ὡς τοὺς λόγους ἤκουσας, Μηνᾶ καὶ σθένος πίστεως, ἐν τοῖς παλαίσμασι, κατεῖδες τὸ αὐτοῦ γενναιόφρον, τῆς Ἀλεξανδρείας, περιφανὲς κοσμητορ.

Κῆρυξ διαπρύσιος ὠράθης, Ἑρμόγενες εὐσεβείας καὶ σεμνότητος, καὶ ποιμὴν θεόκλητος, ἀναλίσκων πλοῦτόν σου, ψυχῆς τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, πτωχοῖς καὶ κάμνουσι· διό σου τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, ἀνυμνολογοῦμεν, εὐτάκτοις μελωδίαις.

Ἕμνοις σε τιμῶντες καθηκόντως, Ἐρμόγενες ἱερόαθλε περίδοξε, στέφομέν σε ἄσμασι, καὶ ὤδαῖς εὐσχήμοσι, τὸν καθελόντα εἶδωλα, καὶ μεγαλύναντα, τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἁγίαν, ὑπὲρ ἧς καὶ τμησιν, ὑπήνεγκας αὐχένος.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεων τῶν Προφητῶν Παρθένε, καὶ τύπος τῶν σκιωδῶν, ἐπώφθης πλήρωμα· Σὺ γὰρ τὸν ἀνοίξαντα, Προφητῶν τὰ στόματα, σωματικῶς ἐγέννησας, λαλήσαι ῥήματα, πανάρρητα, Ὡ ψάλλομεν πόθῳ· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ´. Ἄπας γηγενῆς.

Ἴσος ἀθλητῆ, Μηνᾶ θείῳ γέγονας καὶ τούτου χάριτος, θαυμαστὲ ἰσότιμος, ὡς καὶ στεφάνων, καὶ δόξης πάνσοφε· διόπερ τὴν σὴν ἄθλησιν, λαμπρῶς Ἐρμόγενες, ἀνυμνοῦμεν, σὺν αὐτῇ γηθόμενοι, τοῦ Μηνᾶ μεθ' οὗ χαίρη ἀείποτε.

Ὅμβροις ἱεροῖς, αἱμάτων σου ἥρδευσας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν, θαυμαστὲ Ἐρμόγενες, βλαστὲ Ἀθίδος, κλεινῆς πανεύφημε, τὴν ἄγουσαν τὴν μνήμην σου, τὴν ἀεισέβαστον, καὶ βοῶσαν· χαῖρε ἱερόαθλε, ἀθλητῶν Ἐπισκόπων καλλώπισμα.

Ἕψωσον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖαν λαμπρότητα, τὴν ἐν τοῖς δώμασιν, οὐρανῶν Ἐρμόγενες, τοὺς εὐφημοῦντας, τὴν σὴν ἐνάθλησιν, καὶ ἐκτελοῦντας μνήμην σου, τὴν ἀεισέβαστον, καλλιμάρτυς, Ἱεράρχα πίστεως, τοῦ Σωτῆρος εὐῶδες ὄσφράδιον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, παλάτιον ἔμψυχον, καὶ χρυσοπόρφυρε, κλίνη Μητροπάρθενε, ἀναβοῶντες, παρακαλοῦμέν σε· ἰλέωσαι τὸν Τόκον Σου, τοῖς μεγαλύνουσι, Σὲ ἀπαύστως, καὶ λαμπρῶς δοξάζουσιν, Ἐρμογένην σταδίου τὸν πρῶταθλον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πανευκλεές Ἑρμόγενες, Ἱερομάρτυς ἄριστε, Καλλικελάδου τῶν ἄθλων, ὁ ζηλωτῆς καὶ σταδίου, ὁ ἀριστεύς ἠγώνισαι, μαρτυρικῶς καὶ Κύριον, δοξάσας τῆ ἐνστάσει σου, ἀξίως εἴληφας στέφος, μακαριότητος θείας.

Θεοτοκίον.

Οὐσιωθέντα Κύριον, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων Σου, ὑπερφυῶς Θεοτόκε, ἀδιαλείπτως δυσώπει, οὐσίαν τὴν μερόπειον, ἡμῶν θεῶσαι Δέσποινα, καὶ ἀξιῶσαι ἅπαντας, Σὲ μεγαλύνοντας πρόθω, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους. ᾠχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀγλαΐσμα μέγα Ἀθηνῶν, ἀθλητὰ Ἑρμόγενες, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα, ἐδείχθης ἄσειστον, καὶ κρηπὶς ἀνδρείας, ἀρραγῆς καλλίνικε· διόπερ τὴν σὴν μνήμην νῦν μέλποντες, τὸν σὲ ἰσχύσαντα, ἐν σταδίῳ μεγαλύνομεν, Στεφοδότην, Θεόν τε καὶ Κύριον.

Θαυμάζων τὴν ἄθλησιν Μηνᾶ, καὶ τὴν θείαν ἐνστασιν, αὐτοῦ ἀπάτην κατέλιπες, στερῶν Ἑρμόγενες, τῶν εἰδῶλων τάχος, καὶ κηρύξας Κύριον, πολλῇ ἐν παρρησίᾳ ὑπέμεινας, βασάνους ἄριστα, ὥσπερ ἄλλοῦ Μάρτυς πάσχοντος, καὶ αὐχένα, ἐτμήθης τὸν πάνσεπτον.

Πανήγυριν σήμερον λαμπράν, σῆς στερῶς ἀθλήσεως, ἐπιτελοῦντες Ἑρμόγενες, πιστῶς βοῶμέν σοι· τῆς Ἀλεξανδρείας, φάρε τηλαυγέστατε, ἀνδρεία καὶ ψυχῆς γενναιότητι, Χριστὸν ἐδόξασας, ἀπποήτω σου φρονήματι καὶ ἀγῶσι, λαμπροῦ μαρτυρίου σου.

Ἑρμόγενες πίστεως Χριστοῦ, βάθρον ἀδιάσειστον, Καλλικελάδου ὁμόζηλε, Μηνᾶ καὶ σύναθλε, εὐσθενοῦς Εὐγράφου, ἀσιγήτως πρέσβευε, Χριστῷ τῷ σὲ πλουσίως δοξάσαντι, θαυμάτων χάρισι, καταπέμψαι τοῖς ἰκέταις σου, ἄμφω ῥῶσιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα. ᾠχος πλ. α΄.

Ὁ τοῦ Μάρτυρος Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου τὸν ζῆλον κτησάμενος, καὶ πρὸς τὸ στάδιον τῆς ἀθλήσεως

ἀνδρειοφρόνως χωρήσας, Χριστὸν φωνῆ μεγάλη ὁμολογήσας, καὶ τῆς ἀπάτης τὸ ψεῦδος ἤλεγξας Ἑρμόγενες· ὄθεν, ἀθλήσας καρτερώτατα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀφθαρσίας ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ χάριν πρεσβεύειν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν πάμφωτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Μὴ στύγναζε, Ἴωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν ...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδῆ.

Ἀπόστολος πρὸς Ἐφεσίους (Κεφ. στ' 10-17). Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος... (Ζήτηι τῇ ΚΖ' Κυριακῇ).

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. κα' 12-19). Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων... (Ζήτηι εἰς τὸν Ὅρθρον τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγ. Γεωργίου).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις γόνε πάνσοφε Ἀθηνῶν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ ἀθλήσας διὰ Χριστόν, χαίροις ἀριστέων, σταδίου κοσμιότης, Ἑρμόγενες γενναῖε, πίστεως πρόβολε.

Δίστιχον.

Παναγιώτου ὀτρύνσει, φιλαγίου,

Ἑρμογένη στερόρον ἦσε Χαραλάμπης.